

Φασουλῆ μεταρρυθμίσεις,
ὅπου εἶναι νὰ σασίσης.

Σὰς ὑποσχέθην, Ἕλληνες, καθόσον εἰμπορέσω,
νὰ γράψω Νομοσχέδια μεταρρυθμιστικά
καὶ τώρα τὴν ὑπόχρεσιν αὐτὴν θὰ ἐκτελέσω
καὶ ξεφουρνίσω σήμερα ἐκ τούτων μερικά.
Ἐλπίζω δὲ πῶς ὄλοι σας, καλοὶ μου συμπολίται,
εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν θὰ ἐνασχοληθῆτε
καὶ θὰ τὰ σχολιάσετε μὲ γνῶσιν καὶ μὲ κρίσιν,
καθόσον εἶναι σύμφωνα πρὸς τοῦ Ρωμηοῦ τὴν φύσιν.

Α΄.

Ἐκεῖνος ποῦ ἴστον καφφενὲ τρεῖς ὥραις ραχατεύει,
αὐτὸς νὰ δίνῃ δρᾶ δραχμαῖς γιὰ τοῦτο τὸ ραχάτι,
ἀλλ' ὅποιος ὥραις τέσσαρες ἴστον καφφενὲ χαζεύει,
αὐτὸς νὰ δίνῃ μὴ δραχμὴ ἑλιγώτερο καὶ κἄτι.
Μὰ ὅποιος τὴν ἡμέρα τοῦ ἴστον καφφενὲ σκοτόνει,
τοῦ πρέπει νὰ πληρόνεται καὶ ὄχι νὰ πληρόνῃ.

Β΄.

Ὅστις οὐρήσῃ ἀναιδῶς ἀντίκρου παραθύρων,
ἢ ἴστο Πανεπιστήμιον ἢ ἴστον Ἀκαδημίαν,
αὐτὸς νὰ συλλαμβάνεται ὑπὸ τριῶν κλητῆρων
κι' εὐθὺς νὰ περιτέμνεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
Κι' ἂν ἴστον μεγάλον τοῦ Ἐρμού ἀποπατήσης δρόμον,
χωρὶς τὴν κοσμιότητα νὰ σκέπτεσαι καθόλου,
ἀμέσως ν' ἀναγκάζεσαι ὑπὸ τῶν Ἀστυνόμων
ν' ἀποπατήσης φανερά κι' εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Γ΄.

Ἄν τσακωθῆς μὲ φίλους σου ἀπάνω ἴστο μεθύσι
καὶ ὁ φρουρὸς τῆς τάξεως ἐλθῆ νὰ σᾶς χωρίσῃ,
ἐσὺ ὀφείλεις πάραυτα ὡς Ἕλλην καὶ ὡς ἥρωας
νὰ κοκκινίσῃς πρὸ πολὺ τὴ ράχη τοῦ κλητῆρος.

Δ΄.

Ἄν σὲ μπατσίση ἄνθρωπος μὲ τῶνα μόνο χέρι,
ἐσὺ ἀμέσως κτύπα τον μὲ δίκικο μαχαῖρι
κι' ἂν σὲ μπατσίση μὲ τὰ δρᾶ, σὺ τραβᾶ τὴν κουμποῦρα
καὶ κτύπα τον εἰς τὸ σταυρὸ χωρὶς πολλὴ μουρμούρα.

Ε΄.

Ἐὰν εἰςτὸν ἐξώστην σου σοῦ ἐλθῇ νὰ ρεμβάσῃς
καὶ θέλῃς κἄτι τι νὰ βρῆς γιὰ νὰ διασκεδάσῃς,
μίαν λεκάνην κένωσε νεροῦ ἐκ τοῦ ἐξώστου
καὶ δρόσισε τὴν κεφαλὴν γνωστοῦ σου ἢ ἀγνώστου.

ΣΤ΄.

Ἄν συνεργεῖα πειρασμοῦ κατέβῃ ἴστο μιστὸ σου
καὶ ὄρεχθῆς τὴν ὄρνιθα τοῦ φίλου γείτονός σου,
προτοῦ γιὰ τοῦτο εἶδῃς ὁ γείτονάς σου πάση,
τοῦ πέρνεις καὶ τὸν κόκορα γιὰ νὰ γενοῦν ζευγάρι.

Ζ΄.

Ἄν ὡς σημεῖα κατοχῆς ἰδῆς ποτὲ πασσάλους
εἰς γείτονος οἰκόπεδον μικροῦς ἢ καὶ μεγάλους
καὶ εἶσαι ἄνθρωπος μὲ νοῦν καὶ ὄχι βλάξ καὶ ἄφρων,
ἀπόσπασον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πλήρωσον τὴν τάφρον.
Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ νὰ κατορθώσῃς ὅπως
γίνῃ ταχέως κτῆμα σου τοῦ γείτονος ὁ τόπος.

Η΄.

Ὅποιος ἀέρα κοπανᾷ χωρὶς δουλειὰ νὰ ἔχῃ
καὶ νησιτικὸς ἴστῃς πόλεως τὰ καφφενεῖα τρέχει,
ἐφημερίδα πάραυτα ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ
καὶ πᾶν τὸ κείμενον κακῶς κι' αὐτὸς νὰ διορθώσῃ.
Ἄλλὰ νὰ μὴν εὐθύνεται δι' ὅ,τι καὶ ἂν γράψῃ
καὶ νὰ νομίζῃ γιὰ καλὸ ἐκεῖνο ποῦ τᾶρᾷ
καὶ τότε μόνο τᾶρῃρα του προσωρινῶς νὰ πάσῃ,
ὅταν κανένας ὑπουργὸς τοῦ δώσῃ κάποια θέσι.

Θ΄.

Ὅφείλει κάθε βουλευτὴς τῶν νεωτέρων χρόνων
νὰ ἔχῃ πόδια τέσσαρα καὶ ὄχι δύο μόνον,
γιατὶ ποτὲ δὲν εἰμπορεῖ καὶ οὔτε θὰ ἴμπορέσῃ
ἴστων ψηφοφόρων τῆς δουλειαῖς μὲ δρᾶ νὰ ἐπαρκέσῃ.

Ι΄.

Ἄν κλέπτης τις ἴστο Κεντρικὸν ὑπουργεῖον γυρέψῃ,
εὐθὺς νὰ διορίζεται ἐπόπτης τοῦ παρᾶ,
γιατὶ ἐκεῖνος ποῦ κλεψῆ ἴμπορεῖ καὶ νὰ μὴ κλέψῃ,
ἀλλ' ὅποιος δὲν ἐσοῦφρωσε, θὰ κλέψῃ μὴ φορᾶ.

Ἐν τούτοις πρέπει σήμερα ἐδῶ νὰ σταματήσω,
ἀλλ' ἴσως ἴστο ἐρχόμενον καὶ ἄλλα ξεφουρνίσω
πρὸς γῶσιν καὶ συμμόρφωσιν λαοῦ τε καὶ βουλῆς...
αὐτὰ καὶ σᾶς ἀσπάζομαι...

Ὁ Ἕλλην Φασουλῆς.

Γνωστοποιεῖται τοῖς πολλοῖς
πῶς ἦλθε Χάη δαμαλῖς.

Ἄν δαμαλῖδα πράγματι ἀληθινὴν ζητῆτε,
ἴστο Φαρμακεῖον τοῦ γνωστοῦ Λεώνη θὰ εὐρῆτε
καὶ ὅποιος μπόλι ἀπ' αὐτὴν τὴν δαμαλῖδα βάλῃ,
οὐδὲ τὴν ἀνεμοβλογιὰ ποτὲ του δὲν θὰ βγάλῃ.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενετῶν-Ἐὸ Φρονοῦντων — νόκτα ἴμερα συζητοῦντων
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
μ' ὀρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μὴ μάνδρα μὲ γαιδούρια.